

Bir Kutlu Sefer Küresel Sumud Filosu

– Abdullah GÜNDEM · 20 Mayıs 2026

Liseyi okuduğum yıllarda ufukum açıldı. Mazlum insanların refah içinde yaşayan insanlardan daha fazla olduğunu fark ettim on altı yaşımda. Biz kahkaha atarak eğlenirken dünyanın birçok bölgesinde yaşitlarımız ve onların aileleri aç bırakılıyor, hapishanelerde yıllarca tutsak ediliyor, işkenceye uğruyor, öldürülüyordu. İçimizi en çok parçalayan acı haberler Müslümanların ilk kiblesinin bulunduğu Filistin'den gelen haberler oluyordu. Bugün elli yaşını aşmış bir yetişkinim hâlâ Filistin'de işkence var, katliam var, soykırım var. Yani bu coğrafyadaki zulüm iki yıl önce başlamadı.

Önceki yıllarda İsrail zulmünü örtbas ediyor, dünyanın gözünden saklıyordu ancak sosyal medyanın gücü sayesinde mızrak çuvala sığmaz oldu. 18 bini çocuk olmak üzere 70 bin civarında şehidi 150 bin civarındaki yaralıyı, 400 'den fazla açlıktan öleni, binlerce yerle bir edilen binayı ve altında kalanları insanların gözünden saklayamadılar. Bu zulmün durdurmanın bir yolu olmalıydı. Milyonlarca kişi dünyanın her bir yerinde sokaklara çıktı, protesto yürüyüşleri düzenlendi. Devlet başkanları demeçler verdiler. İsrail'i asıl durduracak olan devletlerdi ancak bunu başaramadılar, birçoğu umursamadı, kınamakla yetindi.

Temiz vicdan sahibi dünya halkları ise aylardır takip ettikleri zulme seyirci kalmayı kabullenemediler, farklı çareler aradılar. Yürüyüş yaptılar, mitingler düzenlediler. Aylarca meydanlara toplandılar. Dayanamayıp kendini yakan bile oldu.

Filistin'deki kardeşlerimiz için bir şey yapamamanın sıkıntısı ile kalplerimiz sıkışırken bir haber yayıldı sosyal medya kaynaklarında. İki yıla yakın süredir İsrail'in abluka altına alıp aç bıraktığı ve her fırsatta bombalayıp binlerce kardeşimizi şehit ettiği Gazze şeridine dünyanın her yerinden vicdanlı insanların

katıldığı bir filo yola çıkacaktı. Kısa sürede 500 bin kişi başvurmuştu ancak herkesin filoda yer alması mümkün değildi. Ben de hemen başvurumu yaptım. Günler süren çabalarım sonucunda o kutlu filoda yer almayı başardım.

Yunanistan'ın Girit adasındaki İsviçre delagasyon ekibinin hazırlamış olduğu Tekne'ye bindik. Teknemizde Bizlerin dışında İsviçre'den, Fransa'dan, Yunanistan'dan, Almanya'dan, İspanya'dan katılanlarla birlikte 10 kişiydik. 50 civarında gemi, tekne ve yelkenlide yolculuk yapan 500 kadar aktivist yola koyulmuştuk. Ülkelerimiz, dilimiz, dinimiz, ırkımız farklıydı ancak önemli bir ortak noktamız vardı. Hepimizin kalbi aynı acıyla kanıyordu. Hepimizin yüzünde aynı keder, aynı endişe, aynı çaresizlik okunuyordu. "Hiç olmazsa elimizden gelen bu" diyerek hepimiz evimizi barkımızı bırakmış, memleketinden binlerce kilometre uzaklıktaki Mazlum Gazze'ye gidebilmek için bu yola çıkmıştık.

Çok sevdiğim bir söz vardır : Kendi acını hissediyorsan canlısın, başkasının acısını hissediyorsan insansın. Beş yüz kişi civarındaki bu güzel insanlar ülkelerinden çok uzakta yaşanan zulüm karşısında sessiz kalamayan fertlerdi. Gönüllerindeki temiz vicdanları onları harekete geçirmişti. Filoda Yeni Zelanda'dan gelen 18 yaşındaki bir genç olduğu gibi 70'li yaşlarda ihtiyarlar da vardı. Gazze'nin kurtuluşu için tüm dünya genciyle yaşlısıyla, erkeğiyle kadınıyla seferber olmuştu. Filonun tamamı Müslüman değildi ancak eminim ki hepsi insandı. Her türlü tehlikeyi göze alan fedakar insanlar ... Kaptanımız Marco inançlı bir Hristiyan'dı. Bizden yola çıkmadan dua etmemizi istedi. Ellerimizi açtık, ben dua ettim. Hep bir ağızdan amin diyerek yola çıktık. Girit'in güney doğu kıyısındaki demirlemiş olan filo ile buluşacaktık. Sekiz on saatlik sallantılı bir yolculuktan sonra gece vakti filonun demirlediği koya ulaştık. Sabahleyin güneşin ışıkları koyu aydınlattığında etrafımızdaki onlarca gemiyi, yelkenliyi, tekneyi görünce içimizi bir sevinç kapladı. Bu sefer çok güçlü bir eylem içinde olduğumuzu anladık.

Filoda tanıştığım kişilerden hiçbiri işsiz güçsüz, vasıfsız bir fert değildi. Her şeyden önce filoya öncülük edenlerin çoğu doktordu. Avukatlar, mühendisler, iş adamları, milletvekilleri bütün işlerini güçlerini bırakmışlar, bu insanlık hareketine katılmışlardı. Bizim teknedeki Fransa Milletvekili Rima filoya katılmadan bir gün önce evlenmiş, eşinden izin alarak aramızdaki yerini almıştı. Yine teknemizde yolculuk yapan 67 yaşındaki Yunanistan vatandaşı Ateist Manya Hanım da dikkat çeken aktivistlerdendi. 70 yaşındaki büyük bir yat sahibi İtalyan Emanuel, " Sessiz kalırsak sıra bize de gelecek" diyerek filomuza katılmıştı. Aktivistlerin içinde siyonist olmayan Yahudiler bile vardı.

Bir iki gün koyda bekleyecektik. Ertesi gün dronlarla gemilere, teknelere saldırı düzenlediler. Daha önce Tunus'tan kalkacak olan gemilerimize de saldırı düzenlemişlerdi. Bu saldırılar filoyu kararından vazgeçirmek için yapılan hamlelerdi. Çok ciddi zararlar görülmesine de az da olsa etkili olmuştu. Hatta İtalya Başbakanı Meloni filoya geri dönme çağrısında bulundu, kendi vatandaşlarının telefonlarına filodan ayrılmalari için çağrı mesajları atılmıştı.

Yaşanan gelişmeler sonunda Filodaki tüm deniz taşıtlarının yolcuları kendi aralarında toplantı yaptılar. Olayın ciddiyetini değerlendirdiler. Herkese "Girit adasının yakınındayken vazgeçmek isteyen varsa vazgeçebilir. Açık denize çıktığımızda geri dönmek mümkün değil." denildi. Filonun tamamından üç beş kişinin dışında kimse geri dönmedi. Onlar da çeşitli olumsuz sebeplerden dönmek zorunda kalan kişilerdi.

İki gün sonra büyük bir kararlıkla filomuz yola çıktı. Hepimizi bir heyecan sardı, gözlerimizde sevincin

ışılıtı parlıyordu. Beş gün filomuz yoluna devam etti. Her geçen gün Gazze'ye daha çok yaklaşıyorduk. Belki de oraya varacak, o mazlum insanlarla kucaklaşacak, onların gözyaşlarını silecek, kurtuluş umutlarını yeşertecektik. Bu inançla yoldaki zorluklara aldirmeden teknemizi sürdük.

Gazze'ye epey yaklaşmıştı. Uzaklığımız 100 milin altına inmişti. İsrail gemilerimizi, teknelerimizi dronlarla taciz etmeye başladı. İlk gece müdahale etmediler. Sonraki gece İsrail askerleri Zodyak botlarıyla gemilerimize ve teknelerimize baskın yaptılar. Sırayla filonun tüm taşıtlarına çıkartma yaparak herkesi tek tek esir aldılar ve Aşdot Limanı'na götürdüler. Oysa biz daha İsrail kara sularına girmemiştik, girmeye de niyetimiz yoktu. Bizler Gazze kara sularını hedeflemiştik. Onlarsa bizi uluslararası sularda kanunsuz olarak tutuklayıp kaçırdılar. Tüm dünyanın gözü önünde ...

Limana vardığımızda İsrail askerlerinin ve onlarca yetkilinin bizleri beklediğini gördük. İçimden řu geçti: Bakın ey insanlıklarını kaybetmiş sefiller! Bu güzel insanlara bakın ve insanlık ğrenin. Sizler aylarca çaresiz Gazzelileri öldürdünüz, vicdanınız sızlamadı. Bu kahramanlar ise geride işini, eşini dostunu, evini barkını bıraktı, sizin zulmnze dur demek için yola ıktı.

Bizleri tek tek önceden kurulmuş masalara götürdüler. antalarımızı didik didik aradılar. Keyfiye, bayrak gibi Filistin'i temsil eden ne varsa aldılar. Benim keyfiyem ile Filistin bayrağı kabartmalı anahtarlığımı da aldılar. O zaman onların ne kadar aciz olduklarını düşündüm, bir anahtarlığa bile tahammülleri yoktu. Tercüman vasıtasıyla bizlere gerekli sorular sorduktan sonra bizleri binadan çıkardılar, daha sonra mahkm nakil arabasına koydular. Arabaya binince ağlamaklı oldum. Filistinli kardeşlerimiz sürekli bu muameleye maruz kalıyorlardı. Biz bir şekilde çıkacaktık onlarsa aylarca yıllarca bu arabalarda oradan oraya sürükleniyorlar, zindanlarda a bırakılıyorlar, çeşitli işkencelere maruz bırakılıyorlardı. Genç yaşta zindana atılıyor, yaşlanmış bir halde çıkarılıyor yahut sağ ıkamıyorlardı.

Mahkm nakil arabasının kasası penceresiz yirmi civarında demir koltuktan oluşan havasız bir araçtı. n tarafında en fazla iki kişinin sığacağı kapalı bölmeler de vardı. Bir saate yakın bekledik. Hava sıcaktı ve havalandırma çalışmıyordu. Hepimiz terden sırlıklam olduk, nefes almakta zorlanmaya başladık. Bazı arkadaşlar üzerindeki giysiyi çıkarıp yukarıda pervane gibi sallayınca biraz ferahlık yayılsa da yetmiyordu. Arabamız bu haldeyken hareket etti. Yarım saat ilerledikten sonra klimayı açtılar fakat bu sefer aşırı derecede soğuk havayla doldurdular içerisini. Hepimiz şmeye başladık, hasta olmaktan korktuk. Isınmak için birbirimize sokulduk.

Tahminen  dört saat gittikten sonra Negev l'ndeki Gazze ile Mısır arasındaki Yüksek Güvenlikli Ketziot Hapishanesi'ne götürüldük. Sekiz kişilik koğuşlara onar kişi olarak doldurulduk. İki kişi yerdeki süngerde yatıyordu. Her gün düzenli yemek verildi ancak su verilmedi, su ihtiyacımızı tuvaletin lavabosundan karşılamamız istendi. Koğuşlardaki aktivistlerin çoğu verilen yemekleri yememeyi tercih etti. Bazıları ilk günler yiyip sonra yemeyi terk etti. Böbrek rahatsızlığı çekmemek için lavabodan klorlu suyu içmek zorunda kaldık. Hatta Amerikalı bir aktivist onların verdiği giysiyi bile giymeyip günlerce i amaşını ile durmayı tercih etti.

Farklı ülkelerden gelen; ülkeleri, dilleri, dinleri farklı aktivistlerle dost olmuştuk. Hepsinin yüzünde vicdanlarının parlaklığı ışılıyordu. Kalplerimiz bir atıyordu. Birbirimizden g alıyorduk. Askerler koğuşların önüne geldiğinde hep bir ağzdan "Free free Palestine" sloganlarıyla hapishaneyi inletiyorduk. Sağ taraftaki koğuşlardan "From the river to the sea" sesleri yükseliyor, sol taraftaki koğuşlarda

bulunanlar "Palestine will be free" diyerek aynı tonda karşılık veriyorlardı. Askerlere karşı "You are killer!" şeklinde bağıryorduk. Onların bu şekilde yaftalanması, suçlarının yüzlerine karşı haykırılması yüreğimizi soğutuyordu.

Tüm dünyanın gözü önünde bizleri kaçırdıkları için bütün ülkelerde protesto yürüyüşleri yapılmış ve dünya devletleri İsrail yönetimine aktivistleri serbest bırakması için politik girişimlerde bulunmuş hatta BM'de Katil Netanyahu boş koltuklara konuşmuş. Bu sebeplerden ötürü hapisanede bizlere işkence uygulayamadılar, sınırlı bir sertlik gösterdiler. Gecenin bir vakti koğuşlara girip sayım yapmak, köpeklerle koğuşlara dalmak gibi rahatsız edici davranışlarda bulundular. İsveçli Greta, Brezilyalı Thiago gibi öncü isimlere çok daha kötü davrandılar, ayrıca istedikleri gibi davranmayanları hırpaladılar. Kemikleri zayıf bir kardeşimizin kolu, aşırı kıvırmaları sonucu kırılmıştı. Koğuşların önündeki boş alanın girişinde büyük ekranda, 7 Ekim'deki Hamas baskınının ve sonrasında yaşananların anlatıldığı abartılı bir videoyu saatlerce yayınladılar.

İsrail'in kanun dışı tutuklamalarına tüm dünyada ses getiren protestolar, yürüyüşler yapıldı. Artık dünya insanlığının tamamına yakını İsrail'den nefret ediyordu. Aktivistlerin bir kısmını iki gün sonra bizleri de beş gün sonra birkaç kişi dışında serbest bıraktılar. Onlar da sonra serbest bırakıldı. Daha doğrusu hukuksuz bir şekilde kaçırdıkları kişileri tahliye etmek zorunda kaldılar. Koğuşlardan çıkarılıp otobüslerle Ürdün'e götürüldük oradan uçakla Türkiye'ye nakledildik.

Havaalanında müthiş bir kalabalık bizleri karşıladı. Ülkemize ve yakınlarımıza kavuştuğumuz için mutluyduk ancak aklımız Gazze'de Filistin'de kalmıştı. Oradaki kardeşlerimiz sık sık bombalanıyordu, o mazlum insanlar her gün onlarca şehit veriyorlardı. Açlıktan ve hastalıktan birçoğu hayatını kaybediyordu. Tüm dünyanın dikkatini çekmeyi başarmıştık ama zulmü durduramamıştık. Vatanlarımıza mücadeleden vazgeçmeme konusunda daha kararlı olarak döndük. Zulüm devam ettikçe mücadelemiz de bitmeyecekti.

Şunu söylemek isterim: 500 civarında insan tüm tehlikeyi göze alarak Sumud Filo'suyla yola çıktı, evet bu büyük bir fedakârlıktı. Asıl kahramanlık ise Gazzeli Müslüman kardeşlerimizin sergilediği direniştir. Gerçek kahraman onlardır. Onların azmi ve fedakârlığı olmasa tüm dünya bu şekilde harekete geçmezdi. 360 kilometre karelik küçük bir kara parçası milyonlarca insanı ayağa kaldırdı. Gazze tüm dünyanın okulu oldu, herkese inancın ve ona dayalı sebatkârlığın ne olduğunu öğretti Filistinli kardeşlerimiz. Onlar hakkında şöyle söylenir: "Gazze halkı, izzetli bir halktır." Binlerce insanını kaybetmesine rağmen Allah'a isyan etmeyen, metanetle direnen analar, gençler, yetişkinler; insanlık ve Müslümanlık dersi verdiler tüm âleme. Dünyada İslam dinine ilgi arttı. Bu süreçte binlerce kişi İslam'a girdi.

Gazze'yi, Filistin'i yok edemeyecekler, dünya döndüğü sürece İlk kiblemiz olan Kudüs'te ve çevresinde mücadele devam edecek. Kâfirler istemese de Allah nurunu tamamlayacak.